

under den tidligere Behandling her i Thinget angaaende de Lovskmaal, som dette Lovforslag kunde frembyde. For mig er Lovforslaget derved hverken blevet bedre eller værre. Naar jeg under den tidligere Behandling her i Thinget leilighedsvis har berørt forskjellige Lovskmaal, som kunde fremkomme, er det i og for sig et aldeles underordnet Punkt. Leilighedsvis gjorde jeg opmærksom paa, at man ogsaa i saa Henseende subsidiært kunde gjøre nogle Indvendinger mod Lovforslaget, men det har for mig været det Underordnede, om det ved den senere Fortolkning maatte frembyde nogle flere eller færre Lov. Hovedsagen er for mig, at jeg har anset og fremdeles anser dette Lovforslag for et i det Væsentlige upraktisk Lovforslag paa det Omraade, for hvilket det er bestemt at gjælde, og paa den anden Side for et Forslag, som kan have praktisk Betydning i andre Retninger til at virke stabeligt. Under Forhandlingen i det andet Thing fremkom der Bemærkninger om, at det, som egentlig havde bundet Læstet i Landsthinget og bevirket, at Lovforslaget var blevet vedtaget der, vare de Adresser, som vare fremkomne fra endel Kvinder rundtom her i Landet; jeg har ogsaa en stærk Anelse om, at det i Virkeligheden forholder sig saaledes. Sa, dette Lovforslag har fra første Færd af for en stor Del været en Jøleffessag, og det er blevet det i forhyet Grad ved de Adresser, her ere komne frem, saaledes som det ogsaa ligger i de Udtalelser, som stete fra en høitæret Folkethingsmand, som før blev omtalt, en fremragende Modstander af Lovforslaget, der netop motiverede sin Udtalelse af at stemme ved Hensyn til den Bevægelse, som den offentlige Mening var sat i ved denne Diskussion. Det er i høi Grad blevet en Jøleffessag, men for mig staar det klart, at man ikke maa give Love efter Jølelse; man skal ikke give Love efter en mere eller mindre umotiveret Jølelse, men man skal give Love, fordi der er praktisk Trang til dem, og det er det, jeg fremdeles tillader mig at benægte, at der er her. Der er ved forskjellige Leiligheder blevet tvistet om, hvorvidt dette Lovforslag vilde have saa godt som ingen praktisk Betydning, eller om det vilde have nogen praktisk Betydning; men jeg tror nok, at jeg tør sige, at Alle ere enige om, at den praktiske Betydning paa det Omraade, hvor Loven skal gjælde, vil være overmaade ringe. Jeg har idetmindste ved at tale med ikke saa faa Tilhængere af Lovforslaget hørt anføre som et Argument for, at Modstanderne burde tage Lovforslaget, at det jo dog ikke kunde have ret stor praktisk Betydning. Hertil kommer, at Lovforslaget, som jeg tidligere har haft Leilighed til at henlede Opmærksomheden paa, kan have praktisk Betydning i anden Retning, hvor det vil virke til Skade. De Tilfælde, hvor en Mand vil plyndre sin Kone, ville upaavovlelig altid være faa, men de Tilfælde ere ikke

faa faa, hvor det er notorisk, at det er Konen, der underholder Familien, hvor hun har leveret den substantielle Formue, hvor det er hendes Erhverv, der underholder Familien og vedligeholder dens økonomiske Stilling, altsaa Tilfælde, hvor Loven kommer til Anvendelse. I disse Tilfælde vil det ordentligvis falde i Mandens Lod, naar undtages de Retshandler, der vedrøre selve Bedrifter, at afslutte Retshandler og at kontrahere med Omverdenen, og der vil da være Leilighed for Høgtfællerne til i Høi Enighed at besvige deres Kreditorer. Man har ved tidligere Leilighed som, saavidt jeg erindrer, den eneste Indvending mod denne Betragtning — ellers tror jeg nok, at man har maattet lade den blive staaende — fremsøgt, at det stod i Kreditorernes Magt at fikke sig Herimod ved at lade Konen tilstige forbinde sig. Men jeg tror, at Alle ville være enige om, at dette ikke vil være praktisk undtagen i Kontraktforhold, hvor der kontraheres skriftlig. I den daglige Samhandel vil ikke let nogen Kreditor falde paa at forlange et saadant Samtykke af Konen, før han inblader sig med de paagjældende Høgtfæller. For mig staar det klart, at Lovforslaget paa det Omraade, som det angaar, har særdeles ringe praktisk Betydning, men dog paa den anden Side aabner Døren for Besvigelse af Trediemænd. En anden Ting havde det været, hvis Lovforslaget var udgaaet fra Regjeringen. Det vilde have frembudt en Garanti for, at der forelaa et praktisk Tilfælde, en praktisk Trang, og da havde man haft en Garanti for, at Lovforslaget var blevet udarbejdet efter en alsidig og omhyggelig Drøftelse og Underjøgelse af Forholdene, hvorved man havde faaet alle mulige Tilfælde med, en Garanti, som ikke kan være tilstede, hvor et saadant Lovforslag paa et saa vanskeligt Omraade er fremgaaet af det private Initiativ; men man kan da ogsaa være aldeles vis paa, at Lovforslaget havde haft et andet Udseende.

Ogenbøll: Jeg begjærede nærmest Ordet, for at imødegaa et Par Bemærkninger af den høitærede Justitsminister og navnlig da den første, nemlig den, at det høie Things ærede Medlemmer, som tidligere havde stemt imod denne Sags Fremme, nu af formelle Grunde egentlig skulde være moralsk forpligtede til at stemme for den. Dette er imidlertid allerede imødegaaet af den ærede Taler her ligeoverfor (Rump), og da den høitærede Justitsminister sluttede sit Foredrag med at sige, at han ikke antog, at en eneste Stemme vilde vindes for Forslaget af dem, som tidligere havde stemt mod det, skal jeg ikke nærmere opholde mig derved. Det, som jeg i mit første Foredrag lagde Hovedvægten paa, var den Forstaaelse af Lovforslagets Hovedpunkt, nemlig med Hensyn til den Beskyttelse, som det yder den fattige Kvinde, som er gjort gjældende